

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vicente Pascual García

Strona pozwana: Confederación Hidrográfica de Duero.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada równego traktowania, zakazująca jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na wiek, zapisana w art. 13 WE i w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/78⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisom krajowym (w szczególności akapitowi pierwszemu jedyne przepisu przejściowego ustawy nr 14/2005 w sprawie klauzul porozumień zbiorowych dotyczących osiągnięcia zwykłego wieku emerytalnego), na podstawie których za zgodne z prawem uznaje się zawarte w układach zbiorowych klauzule obowiązkowego przejścia na emeryturę, gdy od pracownika wymaga się jedynie tego, by osiągnął zwykły wiek emerytalny oraz spełnił inne warunki określone w ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego dla uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego w ramach systemu o charakterze składkowym, podczas gdy w przypadku układów zawieranych w przyszłości dla rozwiązania umowy wymaga się od pracodawcy, by takie rozwiązanie umowy z powodu wieku wiązało się z polityką zatrudnienia?
- 2) Czy zasada równego traktowania, zakazująca jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na wiek i zapisana w art. 13 WE i w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/78 zobowiązuje sąd krajowy do niestosowania, w niniejszej sprawie, pierwszego akapitu jedyne przepisu przejściowego ustawy nr 14/2005?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.L 303, str.16)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie T-396/04, Soffass SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM), wniesione przez Soffass SpA w dniu 10 lutego 2006 r.

(Sprawa C-92/06 P)

(2006/C 121/05)

Język postępowania: włoski

Strony:

Strona odwołująca się: Soffass SpA (przedstawiciele: adwokaci V. Bilardo, C. Bacchini i M. Mazzitelli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Pozostałe strony postępowania: Sodipan, SCA, interwenient

Żądania odwołującej się:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 16 lipca 2004 r. w postępowaniu nr R0699/2003-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok wydany został z naruszeniem art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia nr 40/94/WE⁽¹⁾, który to artykuł stanowi, że „[...] znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli [...] z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej [odbiorców] na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony [...]”. W zaskarżonym wyroku Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo zinterpretował pojęcie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie stosując się do jego wykładni ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Zdaniem odwołującej się między znakami towarowymi, których dotyczy postępowanie, nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na oczywiste różnice fonetyczne, wizualne, graficzne i koncepcyjne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11z 14.01.1994, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-108/06)

(2006/C 121/06)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: H. van Vliet i F. Simonetti]

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów